

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre XI](#)[Item Mythologia, Francfort, 1581 - X \[82\] : De Hercule](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - X [82] : De Hercule

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[82\] : De Hercule](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VII, 01 : De Hercule](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[82\] : D'Hercule](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[82\] : D'Hercule](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Mentions légales

- Fiche : [Projet Mythologia \(CRIMEL, URCA ; IUF\)](#) ; [projet EMAN, Thalim \(CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle\)](#). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : [Münchener DigitalisierungsZentrum \(MDZ\)](#).

Présentation du document

Publication [Francfort, André Wechel, 1581](#)

Exemplaire [Regensburg \(Allemagne\), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307](#)

Formatin-8

langue(s) [Latin](#)

Pagination [p. 1056](#)

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Hercule](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 28/04/2023

libidine opes ingentes, & sapientiam Dearum neglexisse: atque illud iudicii obstinatè à suis postea defensum vniuersum Asiæ imperium funditus euerisse. Sic igitur ad imperatorias virtutes homines per hanc fabulam adhortabantur, ad temperantiam scilicet, & sapientiam, & Deorum metum, cum neque nobilitas, neque vires, neque opes dignæ sint imperio, si sapientia, & ijs virtutibus, quæ necessariæ sunt, cæteris imperantibus careant. Quis enim vel improbo vel stulto iudicio diu latari poterit? aut cui non vel sua scelera tandem molesta sunt? neque igitur temeraria iudicia fierent, & ut quantæ calamitatis autor sit libidinosis & dolosis iudex ciuitatibus admoneremur, hæc facta sunt ab antiquis.

De Actæone.

Atque cum ad beneficentiam & liberalitatem & humanitatem nos sapientes per superiores fabulas adhortarentur, omniumque scelerum fundamentum esse oblivionem acceptorum beneficiorum existimarent, significabant per Actæonis fabulam non in quosuis, sed in viros bonos tantum beneficia conferri convenire: quia quæ ingratæ sunt hominibus, non solum amittuntur, sed absumuntur vires quæ viris bonis adiuuandis foret opportune. Ne igitur honori, facultatibus, vitæque nostræ insidiatore nostris sumptibus aleremus, & ut prudentiores essemus omnes in conferendis pro viribus nostris beneficijs, hæc fabula admonebatur. Significat præterea deuitandam esse omnibus curiositatem, & earum rerum studium, quæ nihil ad nos pertinent, quoniam multis perniciosa fuit ætæonorum consiliorum principum cogitatio.

De Hercule.

Vt autem demonstrarent sapientiam esse donum Dei, nullamque virtutem esse sine diuina voluntate, Herculem, quæ fortitudo est, & probitas, & animi magnitudo in omnibus vitjs profligandis, voluptatibusque conculcandis, Iouis filium fixerunt. proxime enim ad diuinam naturam vel viuentes accedunt, qui per summam integritatè & beneficentiam in omnes cum summa omnium laude suam ætatem transigunt. Vt autem ad hoc incitemur, non erit inutile alienæ virtutis exemplum, atque in primis superbia, & ira, & arrogancia, & animi furor môstra grauissima placanda sunt, omnis crudelitas ex animo tollenda, omnes illegitimi animi motus reprimendi, omnis
volu-

voluptas parum honesta auertenda: auaritia praeterea, rapina, latrocinia viro bono fugienda: subleuandi iniquè oppressi: intemperantia omnis & libido extinguenda, ad quam si quis vel paululum conuieat, ab appetentia tanquam rapidissimo fluuio deferetur ad multa turpia & viro bono planè indecora. Atque cum voluptatum omnium finis sit dolor & miseriae, si quis neglecta virtute & animi constantia ad has prolabatur, is sentiet demum quam miserum sit turpibus cupiditatibus inservire.

De Acheloo.

Neque elementorum solùm procreationem inter se mutua, aut animalium, aut ventorum ex vaporibus, aut fulminum per fabulas significabant antiqui, sed etiam fluminum ortum, & rerum singularum generationē. Quare Acheloum Oceani filium dixerunt, cum ex Oceano omnis etiam aquae dulcis natura originem capiat. Quamuis senserunt alij postea ex aere in aquam verso flumina generari.

De apro Calydonio.

At verò non vnum exemplum, sed plura fabularum nos ad Deorum cultum inuitabant, propositis etiam grauissimis supplicis illis, qui religionem neglexissent. Sic igitur Cyclops, quia Iouem contemneret, ab Ulyssè obcaecatus fuit, & aper Calydonius regionē latè deuastauit Aetolorum, quia Oëneus Dianæ cultū neglexisset. Nam cum nulla calamitas sine Deorum consilio & providentia contingat, tum nihil certè sit horum, nisi propter hominum improbitatem. Nam propter peccata veniunt aduersa.

De Centauris.

Ad reprimendam autem temeritatem impurotum & sceleratorum hominum, qui libidine & cupiditate ad quæuis turpia feruntur, quæ incommoda passi sint Centauri per res eorum gestas explicarunt. Nam qui vino immoderatus usus fuerit, qui impunis cupiditatibus obtemperarit, qui manus in res alienas violenter iniecerit, qui temperantia & æquitate in rebus omnibus uti oportere non cognouerit, hic per summum dedecus patriam, facultates, penates, liberos, vxotem relinquere cogitur, & extorris acinops inter ignotos deniq; vitam degit.

De Harpyiis.

Neq; per Typhona solùm vim ventorum antiqui explicare